

Nr 298.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1925.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1925.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, angående ändring i 51 §
av folkskolestadgan.*

Till Konungen.

Uti två inom riksdagen väckta motioner, nämligen nr 15 i första kammaren och nr 41 i andra kammaren, har framhållits behovet därav, att en ändring komme till stånd i § 51 folkskolestadgan rörande vidtagande av åtgärder mot tredska av föräldrar och målsmän att efterkomma gällande bestämmelser om barns skolplikt. Därvid har i båda motionerna påpekats olämpligheten av att kyrkorådet i förevarande fall kunde utdela varning, och har i den ena av dessa motioner hemställts, att tillsynen över skolgången måtte uppdragas åt skolrådet.

I den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar hava yttranden över motionerna inhämtats från skolöverstyrelsen, vilka yttranden av skolöverstyrelsen äro likalydande.

I likhet med skolöverstyrelsen finner riksdagen en förändring av § 51 i gällande folkskolestadga vara av behovet påkallad. Erfarenheten har givit vid handen, att när föräldrar och målsmän tredskas att efterkomma de nuvarande föreskrifterna beträffande barnens skolgång, den i nämnda paragraf angivna proceduren med först varning inför vederbörande pastor och därefter, då ej sådan haft åsyftad verkan, inför kyrkorådet är alltför omständigt och tidskrävande. Dessutom torde det, såsom det i den ena av de i ämnet väckta motionerna framhållits, få anses oegentligt, att kyrkorådet skall taga befattning med förhållanden, som icke falla inom ramen för dess verksamhetsområde.

Beträffande fortsättningsskolan stadgas redan nu, att fortsättningsskolstyrelse — icke pastor och kyrkoråd — är den varnande myndigheten. Skolöverstyrelsen har nu liksom vid upprepade tillfällen förut gjort framställning om ändring av § 51 i folkskolestadgan i syfte att skolrådet måtte tillerkännas den befogenhet, som härutinnan tillkommer pastor och kyrkorådet. Om, såsom riksdagen anser påkallat, en ändring i oförmälda paragraf av folk-

skolestadgan kommer till stånd på så sätt, att rätten att utdela varning övertas till skolrådet, synes det nödvändigt, att varningsförfarandet icke därigenom förlorar sin effektivitet.

Då emellertid varning, i förevarande fall enligt ett av regeringsrätten den 28 augusti 1918 (referat nr 58 i dess årsbok) meddelat prejudikat, för att tillerkännas giltighet, måste ske muntligen, men skolrådet icke äger de möjligheter, som stå kyrkorådet till buds, när det gäller att åstadkomma inställelse av de tredskande för meddelande av varning, skulle tredskande föräldrar och målsmän, genom att vägra hörsamma kallelse från skolråd, kunna göra bestämmelserna i § 51 folkskolestadgan illusoriska.

På grund härav anser riksdagen en sådan ändring i § 51 folkskolestadgan nödig, varigenom skriftlig varning, bevisligen meddelad, likställes med muntlig varning, vilket också föreslagits av skolöverstyrelsen i dess i ämnet avgivna utlåtande. Riksdagen ansluter sig därför till det förslag till omredigering av omnämnda paragraf, som skolöverstyrelsen utarbetat, vilket förslag är av följande lydelse:

§ 51.

I händelse föräldrar eller målsmän skulle tredskas att efterkomma de föreskrifter, vilka i avseende på barnens skolgångsskyldighet blivit meddelade, eller visa sig så försumliga, att de ej tillhålla barnen att besöka skolan, skola de tredskande eller försumliga av skolrådet erhålla, muntligen eller skriftligen, en allvarlig föreställning och varning, varjämte skolrådet må äga rätt att på lämpligt sätt till skolan avhämta barn, som av ovannämnda anledningar uteblivit. Skulle dessa åtgärder visa sig fruktlösa, må ifrågavarande barn kunna genom skolrådets försorg från föräldrarna eller målsmännen skiljas och till vårdande åt andra personer överlämnas, och skall därvid kostnaden för barnens underhåll hos föräldrarna eller målsmännen i laga ordning utmätas.

Med stöd av vad sålunda anförts får riksdagen hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådan ändring i § 51 folkskolestadgan, att tillsynen över skolgången uppdrages åt skolrådet.

Stockholm den 9 juni 1925.

Med undersåtlig vördnad.
